

Arrest

nr. 204 442 van 28 mei 2018
in de zaak RvV X / IV

In zake: **X**
handelend in eigen naam en als wettelijke vertegenwoordiger van haar minderjarige kinderen
X - X - X.

Gekozen woonplaats: **ten kantore van advocaat P. JP LIPS**
Louizalaan 523
1050 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, handelend in eigen naam en als wettelijke vertegenwoordigster van haar minderjarige kinderen X, X en X, die verklaren van Eritrese nationaliteit te zijn, op 6 februari 2018 hebben ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 18 januari 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 1 maart 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 maart 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat P. LIPS en van attaché J. VERSTRAETEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaarde niet te weten wanneer u geboren bent, maar u bent rond de 40 jaar, u bent geboren te Tessenei en u bezit de Eritrese nationaliteit. U bent van Tigrinya-etnie.

Van uw geboorte tot uw zeven jaar woonde u in Tessenei – Eritrea. Toen verliet u – samen met uw vader en moeder – Eritrea om een onbekende reden en gingen jullie in Soedan wonen. Uw vader

overleed niet veel later en uw moeder woonde er nog met u samen tot u ongeveer tien tot dertien jaar oud was.

Nadien woonde u twee jaar bij de Ethiopische Z.M. en van uw vijftien jaar begon u te werken te Soedan: eerst werkte u in het huis van mensen, later verkocht u injera. In 1997 huwde u met uw man H.B.M.S. (CGVS N° X), een Eritreeër afkomstig uit Tessenei die u in Soedan leerde kennen. Met hem kreeg u vijf kinderen: B.H.N., B.H.R. en B.H.Nu. (die eveneens met u en uw man in België verblijven - OV N° X) en B.H.D. en B.H.S., die samen met B.H.J., uw oudste zoon van uw man (die hij bij een ander vrouw kreeg), in Khartoem – Soedan wonen. Vanaf 2013 – 2014 kwamen Soedanese soldaten naar uw huis toen uw man gaan werken was en ze beschuldigden jullie er – valselijk – van alcoholische dranken in huis te hebben, met als doel (smeer)geld te ontvangen. Daarom verliet u – samen met uw man H.B.M.S. en jullie kinderen B.H.N., B.H.R. en B.H.Nu. Soedan in de vijfde maand van 2016. Jullie reisden samen naar Libië. Omdat een deel van het overeengekomen geld niet betaald werd, reisde u met jullie drie kinderen reeds eind juli 2016 per schip verder naar Italië. Uw man maakte vier maanden later de oversteek. Op 30 juni 2017 kwamen jullie in het kader van relocatie legaal per vliegtuig naar België, waar u en uw man H.B.M.S. diezelfde dag een asielaanvraag indienden bij de Dienst Vreemdelingenzaken.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen een ‘gegronde vrees voor vervolging’, zoals bedoeld in de Conventie van Genève, of een ‘reëel risico op het lijden van ernstige schade’, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, niet aannemelijk heeft gemaakt.

U verklaarde dat het voor u als Eritrees staatsburger onmogelijk is om terug te keren naar Eritrea, omdat er geen vrede heerst (gehoor CGVS, p.34), maar volgende bedenkingen dienen bij uw verklaringen op het Commissariaatgeneraal te worden gemaakt.

Er dient te worden vastgesteld dat uw, door u geopperde, Eritrese nationaliteit en herkomst, geenszins geloofwaardig, noch aannemelijk bevonden worden.

Vooreerst slaagt u er via uw verklaringen tijdens het gehoor niet in uw beweerde Eritrese afkomst en nationaliteit aannemelijk te maken.

Er dient te worden opgemerkt dat u uitermate onwetend bent over uw afkomst en u quasi onwetend bent betreffende uw ouders en Tessenei, de stad waar u geboren bent en tot uw zevende woonde en waar uw ouders woonden, hetgeen de waarachtigheid van uw vermeende Eritrese nationaliteit reeds danig op de helling plaatst.

U verklaarde niet te weten wanneer u geboren bent, maar u bent rond de 40 jaar (met andere woorden bent u rond 1977 geboren). U bent geboren te Tessenei – Eritrea en tot uw zeven jaar (ongeveer in het jaar 1984) woonde u in Tessenei. Toen verliet u – samen met uw vader en moeder – Eritrea en gingen jullie in Soedan wonen. Uw vader overleed niet veel later en uw moeder woonde er nog met u samen tot u ongeveer tien tot dertien jaar oud was (gehoor CGVS, p.8-9). Toen de open vraag gesteld werd om iets te vertellen over Tessenei, gaf u aan er niets over te weten (gehoor CGVS, p.25). Toen u gevraagd werd namen van dorpen in de omgeving van Tessenei te noemen, gaf u aan er geen te kennen (gehoor CGVS, p.24). Toen u gevraagd werd naar de indeling van Tessenei (in wijken), gaf u aan er geen idee van te hebben. Evenmin had u er een idee van in welke wijk u met uw ouders woonde te Tessenei (gehoor CGVS, p.11). U had er verder geen idee van hoe het landschap rond Tessenei eruit ziet en kon geen namen van scholen geven (gehoor CGVS, p.25). Toen u gevraagd werd wat u hele dagen deed te Tessenei – aangezien u verklaarde dat u niet naar school ging – gaf u aan dat u speelde. U wist echter niet of er plaatsen waren om te spelen (gehoor CGVS, p.26).

Toen u verder gevraagd werd welke tribes er voornamelijk te Tessenei wonen, gaf u aan dat het een stad is en u het niet weet. Toen u concreet de vraag gesteld werd of u er dan geen weet van heeft welke tribes er wonen te Tessenei, bevestigde u dit (gehoor CGVS, p.4). U wist weliswaar dat de ‘Saho’ een eigen taal hebben en kon drie andere tribes opnoemen die in Eritrea voorkomen en een eigen taal hebben (de Hidareb, de Kunama en de Tigre). Toen u daarop gevraagd of er van de door u opgesomde tribes in Tessenei woonden, gaf u aan dat u het geweten zou hebben moest u Tessenei als volwassene verlaten hebben, maar u nu alles hoorde in Soedan.

Toen u gevraagd werd naar de religie van de door u genoemde tribes, gaf u bij alle drie aan het niet te weten (gehoor CGVS, p.22-23). Toen de dossierbehandelaar u de termen Mariya, Kebyah, Selam en Bejuk opwierp en u vroeg of u er reeds van hoorde, gaf u aan van niet (gehoor CGVS, p.23). Uit informatie waarover het CGVS beschikt (zie administratief dossier), blijkt dat de naam Tessenei origineel uit het Tigre afkomstig is en er in Tessenei en omgeving verschillende etnieën leven, waaronder de Hidareb, de Bejuk en de Mariya. Toen u gevraagd werd of er water in de buurt van Tessenei was, gaf u aan dat er misschien water is, maar u het niet weet (gehoor CGVS, p.25). Toen de dossierbehandelaar u de term Gash opwierp en u vroeg of u het kende, gaf u aan dat u van Gash Barka hoorde, maar u had er geen idee van wat ‘Gash’ is (gehoor CGVS, p.24).

Uit informatie waarover het CGVS beschikt (zie administratief dossier), blijkt dat Tessenei gebouwd is aan de Gash rivier en van de Gash rivier irrigatiekanalen vertrekken.

Toen de dossierbehandelaar u verder de term Blata opwierp en u vroeg of u het kende, gaf u aan van niet (gehoor CGVS, p.25). Uit informatie waarover het CGVS beschikt (zie administratief dossier), blijkt dat er in de buurt van Ali Ghider en omgeving (Tessenei ligt op 10 km) verschillende belangrijke Blata's (plantages met een specifiek systeem om land te bewerken) liggen. Toen de dossierbehandelaar u de term Ali Ghider opwierp en u vroeg of u het kende, gaf u aan dat u mensen in Khartoem erover hoorde spreken. Toen u daarop gevraagd werd wat het is, gaf u aan het niet te weten (gehoor CGVS, p.24).

Toen u gevraagd werd of er ooit mensen gedeporteerd werden van Soedan naar Eritrea, gaf u aan het niet te weten en u de geschiedenis niet goed kent. Toen u gevraagd werd of u weet of er vluchtelingenkampen zijn te Soedan, waar Eritrese vluchtelingen opgevangen worden, gaf u aan het niet te weten. U voegde eraan toe dat je naar Soedan gaat, je er werkt en je jezelf onderhoud (gehoor CGVS, p.19). Toen de term Shagarab opgeworpen werd, gaf u – correct – aan dat een plaats is waar vluchtelingen samenkomen. Waar deze plaats gelegen is, wist u echter niet. U denkt dat Shagarab buiten Eritrea ligt en het dicht bij Soedan moet zijn (gehoor CGVS, p.25-26). Toen de dossierbehandelaar u de term Lafa opwierp en u vroeg of u het kende, vroeg u zich af of het in Soedan is en u verwees naar een plaats in Khartoem (gehoor CGVS, p.24). Verder blijkt dat er ongeveer 90.000 Eritreeërs naar Soedan vluchtten en hervestiging vanuit de kampen Gulsa en Lafa begon in juli 2000.

Uit bovenstaande blijkt dat u slechts over een erg oppervlakkige kennis betreffende Tessenei (de stad waar u geboren bent en opgroeide) beschikt en geen antwoord kan geven of foutieve antwoorden geeft wanneer de dossierbehandelaar doorvraagt over belangrijke aspecten betreffende uw beweerde stad van afkomst, Tessenei.

U gaf aan dat uw ouders de Tigrinya-etnie hebben (gehoor CGVS, p.9). Verder gaf u aan dat jullie in Tessenei woonden voor jullie naar Soedan verhuisden. U wist echter niet of uw ouders elders in Eritrea woonden, noch welk werk uw ouders deden in Eritrea (gehoor CGVS, p.10). Toen u gevraagd werd hoeveel broers / zussen uw vader en moeder hebben, gaf u aan het niet te weten. U vroeg het ook nooit aan uw moeder. U weet ook niet waar uw ooms / tantes zouden moeten weten en u heeft geen contact met hen (gehoor CGVS, p.29). Verder weet u niet of uw vader ooit soldaat was / moest strijden (gehoor CGVS, p.30).

Bovenstaande talrijke onwetendheden betreffende uw eigen familiale achtergrond en plaats van afkomst, komen zeer weinig doorleefd over, temeer daar u tot uw zeven jaar bij uw ouders in Tessenei - Eritrea woonde en u in Soedan tot uw tien à dertien jaar bij uw moeder woonde en dus kan verwacht worden dat zulke basiszaken betreffende uw eigen achtergrond ter sprake kwamen.

Verder komt de reden waarom u – samen met uw ouders – op zevenjarige leeftijd uw beweerde dorp van afkomst – Tessenei – en uw beweerde land van afkomst – Eritrea – verlaten zou hebben, niet doorleefd en dus niet geloofwaardig over.

U verklaarde dat u tot uw zeven jaar (ongeveer in het jaar 1984 – 1985) in Tessenei woonde en u toen – samen met uw vader en moeder – Eritrea verliet en jullie in Soedan gingen wonen. Uw vader overleed niet veel later en uw moeder woonde er nog met u samen tot u ongeveer tien tot dertien jaar oud was (gehoor CGVS, p.8-9). Toen u gevraagd werd waarom jullie toen naar Soedan vertrokken, gaf u aan het niet te weten, omdat u nog een kind was. Toen u daarop gevraagd werd of u (later) nooit vroeg waarom jullie naar Soedan verhuisden, gaf u aan dat u het nooit vroeg. Toen gevraagd werd waarom uw ouders hun land (Ethiopië, wat we nu Eritrea noemen) verlieten, herhaalde u het niet te weten. Toen u erop gewezen werd dat ze verhuisden naar een ander land (Soedan), waar ze een andere taal spreken (Arabisch in plaats van Tigrinya), herhaalde u het niet te weten en het niet gevraagd te hebben (gehoor CGVS, p.9). Toen u gevraagd werd of uw ouders problemen kenden in Eritrea vóór ze naar Soedan verhuisden, gaf u aan het niet te weten én u het ook nooit vroeg. Toen u gevraagd werd of uw ouders mensen kenden in Soedan vóór ze naar daar verhuisden, gaf u aan het niet te weten (gehoor CGVS, p.11-12). Toen u gevraagd werd welk beroep uw ouders uitoefenden voordat ze Eritrea verlieten, gaf u aan het niet te weten. U wist wél dat uw moeder in Soedan in het huis van mensen werkte. Na de dood van uw moeder (toen u 10 à 13 jaar oud was), woonde u tot uw 15 jaar bij de buurvrouw (gehoor CGVS, p.10).

Dat u totaal niet weet waarom u – samen met uw ouders – uw beweerde stad van afkomst – Tessenei – en uw beweerde land van afkomst – Eritrea – verlaten zou hebben én u nooit trachtte dit te weten te komen (terwijl u in Soedan nog jaren bij uw moeder woonde en nadien tot uw 15 jaar bij de buurvrouw) is opmerkelijk en komt niet doorleefd en dus niet geloofwaardig over.

Verder is het opvallend dat u nooit nadacht over een terugkeer naar Eritrea, het land van uw beweerde nationaliteit en het land waarvan u de officiële taal beheerst, maar verkoos illegaal in Soedan te verblijven.

U gaf aan dat uw ouders vanuit Soedan nooit terugkeerden naar Eritrea. Toen u gevraagd werd waarom ze dit nooit deden, gaf u aan het niet te weten. Verder gaf u aan dat u er nooit over dacht om terug te keren naar Eritrea.

Toen u gevraagd werd waarom u daar nooit aan dacht, aangezien het 'uw land' is en u de taal van dat land spreekt, gaf u aan dat het uw land is, maar u enkel mensen zag vertrekken uit Eritrea en u geen mensen terug zag gaan naar daar. Toen u erop gewezen werd dat vele Eritreeërs terugkeerden naar Eritrea nadat het land onafhankelijk werd (zie administratief dossier), herhaalde u dat u niet terugkeerde. Toen daarop nogmaals gepolst werd waarom u dit niet deed, gaf u aan er niemand te kennen en u daarom niet kon terugkeren. Toen u erop gewezen werd dat ook uw echtgenoot afkomstig zou zijn uit dezelfde stad, Tessenei, gaf u aan dat jullie er niet aan gedacht hadden om terug te keren. Waarom jullie er niet aan dachten, kon u niet aangeven (gehoor CGVS, p.20).

Verder dient te worden opgemerkt dat u niet concreet kunt maken wat u juist vreest bij een terugkeer naar Eritrea.

Toen u gevraagd werd waarom u asiel aanvraag en wat u juist vreest, gaf u aan hier niet bang te zijn. Toen gespecificeerd werd wat u vreest bij een terugkeer naar Eritrea, gaf u ontwijkend aan niet terug te gaan. Bij een herhaling van de vraag, vroeg u zich af waarom terug te gaan naar een land dat mensen verlaten en ze ervan zeggen dat het niet goed is. Na verder aandringen, gaf u aan dat de regels van Isayas (de president) 'dit en dat' zijn. Toen u gevraagd werd de regels te concretiseren, ontweek u de vraag door algemeen te stellen dat er geen vrede is. U herhaalde niet te zullen terugkeren en vroeg zich af waarom velen Eritrea ontvluchtten. Toen de dossierbehandelaar uw eigen vraag terugkaatste en u vroeg waarom vele Eritreeër hun land ontvluchtten, vroeg u zich opnieuw af wat er in Eritrea aan de hand is dat ze komen (gehoor CGVS, p.34). Dat u er zelf geen idee van heeft waarom mensen Eritrea ontvluchten of niet concreet kan maken waarom u niet kan terugkeren naar Eritrea, ondermijnt verder de geloofwaardigheid dat u de Eritrese nationaliteit zou bezitten. Van iemand die daadwerkelijk van Eritrese afkomst is en in moeilijke omstandigheden – illegaal – in een ander land leefde, kan immers verwacht worden dat deze persoon in eerste instantie eraan denkt naar zijn / haar land terug te keren en bijgevolg nagaat welke problemen er eventueel kunnen ontstaan bij terugkeer naar zijn / haar land.

Verder slaagt u niet in uw beweerde Eritrese afkomst en nationaliteit aannemelijk te maken, daar u niet enkel uitermate onwetend bent over uw afkomst, maar eveneens over de belangrijke personen in uw leven, namelijk uw vader en uw moeder (supra).

U gaf aan dat uw vader en uw moeder de Eritrese nationaliteit hebben (gehoor CGVS, p.9). Toen u gevraagd werd welke documenten uw ouders hadden te Eritrea, gaf u aan het niet te weten. Evenmin had u er een idee van welke documenten ze in Soedan gehad zouden hebben (gehoor CGVS, p.13).

U verklaarde rond de 40 jaar te zijn (met andere woorden bent u rond 1977 geboren), in Tessenei – Eritrea geboren te zijn, de Eritrese nationaliteit te bezitten en op zevenjarige leeftijd (ongeveer in het jaar 1984) samen met uw vader en moeder Eritrea te hebben verlaten en naar Soedan te zijn gaan wonen (gehoor CGVS, p.8-9). U gaf aan dat uw vader niet veel later overleed en uw moeder overleed toen u tussen de tien en de dertien jaar oud was (tussen 1987 en 1990) (gehoor CGVS, p.10). Toen u gevraagd werd waarom u de Eritrese nationaliteit zou hebben, gaf u vaag aan dat u de Eritrese nationaliteit heeft.

Toen de dossierbehandelaar de vraag herhaalde en u erop wees dat u geboren bent in een land dat toen nog Ethiopië was en 'het land Eritrea' nog niet bestond, vroeg u zich af of Eritrea ooit Ethiopië genoemd werd en u vroeg zich af hoe dit kon (gehoor CGVS, p.17). Toen de dossierbehandelaar u erop wees dat wat we nu 'Eritrea' noemen op het moment dat u geboren bent 'Ethiopië' was en Eritrea pas in 1991 bevrijd werd en in 1993 officieel erkend werd als land en u met andere woorden in Ethiopië geboren bent, gaf u aan het niet te weten en u sprak over een document dat u van de Soedanese overheid kreeg waar opstond dat u Eritrese was; iets wat u zelf verklaarde tegen de Soedanese overheid (gehoor CGVS, p.17). Toen u gevraagd werd sinds wanneer u de Eritrese nationaliteit heeft, gaf u ontwijkend aan dat nationaliteit nationaliteit is en deze niet kan veranderen (gehoor CGVS, p.18). Toen de dossierbehandelaar u er opnieuw op wees dat u geboren bent in 1977 en toen 'het land Eritrea' nog niet bestond, gaf u opnieuw aan er niets van te weten. Toen u erop gewezen werd dat u en uw ouders geboren zijn voor de onafhankelijkheid van Eritrea en jullie bijgevolg de Ethiopische nationaliteit van geboorte hebben, bleef u erbij de Eritrese nationaliteit te hebben, 'omdat dat ik het steeds tegen mezelf zei' (gehoor CGVS, p.18). Toen u gevraagd werd of u ooit officieel geïnformeerd werd door de Eritrese overheid dat u de Eritrese nationaliteit heeft, vroeg u zich af hoe ze dat zouden zeggen (gehoor CGVS, p.18).

Uit objectieve informatie van het Commissariaat-generaal blijkt dat in april 1993 'alle Eritreeërs binnen en buiten Eritrea [werden] opgeroepen deel te nemen aan een referendum over de onafhankelijkheid van Eritrea. Registratie voor dit referendum ging zowel binnen als buiten Eritrea hand in hand met een gedegen controle van de Eritrese afkomst.

Na deelname aan het referendum werd vervolgens een Eritrese identiteitskaart uitgereikt, waardoor participatie in dit referendum uiteindelijk een cruciale rol ging spelen in nationaliteitsbepaling (Algemeen ambtsbericht Ethiopië, december 2006, p. 57; Question & Answer Series, Eritrea & Ethiopia: Large-scale expulsions of population groups and other human rights violations in connection with the Ethiopian-Eritrean conflict, 1998-2000, januari 2002, p. 9).

Toen u gevraagd werd wanneer Eritrea onafhankelijk werd, gaf u aan er geen idee van te hebben (gehoor CGVS, p.15). Toen u gevraagd werd of u hoorde van het referendum aangaande Eritrea, gaf u aan van niet (gehoor CGVS, p.19).

Dat u weinig of niets weet over politieke ontwikkelingen kan allerminst gelden als een afdoende verklaring voor uw onwetendheid over hoe u precies de Eritrese nationaliteit verwierf, noch voor het feit dat u nooit iets zou hebben gehoord over het onafhankelijkheidsreferendum van 1993. U was immers op dat moment 16 jaar oud en dit alles was van groot belang voor uw verdere persoonlijke leven.

Tevens kon u geen documenten of andere bewijsstukken voorleggen om de door u beweerde Eritrese nationaliteit te staven.

Toen u gevraagd werd welke documenten u had te **Eritrea**, gaf u aan er nooit gehad te hebben. Ook toen u gevraagd werd of u daar geen geboortecertificaat of vaccinatiekaart had, gaf u aan van niet (gehoor CGVS, p.16).

Toen u gevraagd werd welke documenten u had in **Soedan**, gaf u aan dat u 'iets had van de politie'. U gaf aan dat het een kaart was, ze het een identiteitskaart noemen of 'Bitaqa'. Toen u gevraagd werd wat op dit document stond, gaf u aan dat er opstond dat u Eritrese bent. Toen u gevraagd werd hoe u aan dit document kwam, gaf u aan dat je naar de politie kan gaan en ze het aan iedereen geven (gehoor CGVS, p.16). Toen daarop gevraagd werd hoe de Soedanese autoriteiten zouden weten dat u Eritrese bent (u had immers geen documenten uit Eritrea), bevestigde u dat u geen documenten had en gaf u aan dat het uw verklaring was. U gaf aan dat ze geschreven zouden hebben dat u Ethiopische was moest u dat gezegd hebben, maar u zei dat u Eritrese was (gehoor CGVS, p.17). Toen u gevraagd werd of u ooit een ander document vroeg te Soedan, gaf u aan van niet (gehoor CGVS, p.18). Verder gaf u aan dat u nooit een document uitgegeven door de Eritrese overheid had én dit ook nooit gevraagd hebt. Toen u gevraagd werd waarom u dit niet deed, gaf u louter aan dit niet gevraagd te hebben (gehoor CGVS, p.17). Toen u gevraagd werd of u in Soedan ooit naar de Eritrese ambassade ging zodat u toch over Eritrese identiteitsdocumenten zou beschikken, gaf u opnieuw aan van niet 'omdat u niet ging' (gehoor CGVS, p.26). Toen u gevraagd werd of u ooit trachtte de Soedanese nationaliteit aan te vragen, gaf u aan van niet en u voegde eraan toe dat het niet mogelijk is. Toen u gevraagd werd waarom u denkt dat het niet mogelijk is, gaf u aan dat u het niet vroeg, maar je mensen nodig hebt. Verder liet u zich in Soedan ook nooit registreren als Eritrees vluchteling (gehoor CGVS, p.18). U vroeg ook nooit asiel aan te Soedan, omdat u er niet aan dacht (gehoor CGVS, p.26).

Dat u zich in Soedan ook nooit registreren als Eritrees vluchteling en u nooit identiteitsdocumenten in uw bezit had te Eritrea of Soedan is opmerkelijk en merkwaardig en is een bijkomende negatieve indicatie voor uw geloofwaardigheid.

Verder blijkt dat uw kennis van de Eritrese geografie, politiek, geschiedenis en maatschappij erg beperkt is.

Naast de erg summiere kennis betreffende Tessenei, de stad waar u geboren bent en opgroeide en waar uw ouders leefden, en de onbestaande kennis betreffende het onafhankelijkheidsreferendum van 1993 (nochtans een belangrijke gebeurtenis in de geschiedenis van Eritrea, daar dit leidde tot de internationale erkenning van het land én het referendum bepalend was om de Eritrese nationaliteit te verwerven) (supra), was u erg onwetend betreffende de politieke, de geografische en de maatschappelijke situatie in uw land en van de geschiedenis van uw land.

Toen u gevraagd werd wie aan de macht was in uw geboorteland (met name Ethiopië, waar het huidige Eritrea op dat moment nog deel van uitmaakte) toen u er vertrok, gaf u aan het niet te weten. Later gaf u – correct – aan dat het DERG regime aan de macht was (gehoor CGVS, p.12). U wist dat momenteel 'Isayas' aan de macht is, maar zijn volledige naam kende u niet. Toen u gevraagd werd wat de naam van het huidige Eritrese regime is, wist u niet wat met partij bedoeld werd (gehoor CGVS, p.12).

Toen u gevraagd werd om Tessenei te situeren in Eritrea, gaf u aan het niet te weten en u vroeg zich af hoe u het zou moeten situeren. Toen u daarop gevraagd werd of het in het oosten, het westen, het noorden of het zuiden ligt, gaf u aan het niet te weten. Toen u daarop gevraagd werd of Tessenei dicht bij de grens met een ander land ligt, gaf u ontwijkend aan dat het aan de grens met 'Gash Barka' ligt. Toen u daarop gevraagd werd wat 'Gash Barka' is, gaf u aan het niet te weten, maar u het hoorde van 'de mensen' (waarmee u bedoelde Eritreeërs die op bezoek kwamen) (gehoor CGVS, p.12-13). Toen u gevraagd werd wat een 'zoba' is, gaf u aan het niet te weten (gehoor CGVS, p.24). Uit informatie waarover het CGVS beschikt (zie administratief dossier), blijkt dat Eritrea van 1996 tot op heden ingedeeld is in zes 'zoba's' (waarvan Gash Barka de grootste is).

Uit informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt verder dat Tessenei op ongeveer 45 kilometer van de grens met Soedan ligt en het beschouwd wordt als grensstad (zie administratief dossier). Toen u gevraagd werd hoever Tessenei van de Soedanese grens gelegen is (in kilometer of in reistijd), gaf u aan het niet te weten (gehoor CGVS, p.24). Toen u gevraagd werd of u dorpen kent die aan de grens Eritrea – Soedan gelegen zijn, gaf u aan dat u van Badme hoorde (gehoor CGVS, p.24).

Uit informatie waarover het CGVS beschikt (zie administratief dossier), blijkt dat Badme gelegen is aan de grens tussen Eritrea en Ethiopië en deze stad een cruciale rol speelde in de oorlog met Ethiopië (die woedde van 1998 tot 2000). Toen u gevraagd werd of Eritrea – sinds haar onafhankelijkheid – nog grensconflicten kende met andere landen, gaf u aan dat er recent één was met Ethiopië. U had er echter geen idee van wanneer dit grensconflict woedde (gehoor CGVS, p.16). Toen u gevraagd werd om over het grensconflict tussen Eritrea en Ethiopië te vertellen, gaf u aan het niet te kennen. U gaf aan dat u in Soedan was en weet dat ze vochten, maar niet wanneer dit was. Toen u gevraagd werd waarom beide landen vochten, gaf u aan er geen idee van te hebben (gehoor CGVS, p.20-21). Toen u gevraagd werd of Eritrea ooit een conflict had met Soedan (het land waar u sinds 1984 verbleef), gaf u aan er geen idee van te hebben (gehoor CGVS, p.16). Uit informatie waarover het CGVS beschikt (zie administratief dossier), blijkt dat Eritrea sinds haar onafhankelijkheid grensconflicten had met zowel Ethiopië, Soedan, Yemen als Djibouti.

Toen u gevraagd werd of jullie, mensen van de Eritrese gemeenschap, bepaalde feestdagen vierden en of u zulke feestdagen kon noemen, gaf u aan er sommigen te weten. U gaf aan dat u de feestdagen thuis vierde en uw man met de Eritrese gemeenschap buitenshuis vierde (gehoor CGVS, p.14). Toen u aangemoedigd werd om verder te vertellen, gaf u – overigens correct – aan dat de Eritrese gemeenschap de onafhankelijkheid van Eritrea op 24/5 viert en u het op de televisie zag. Sinds wanneer Eritrea een onafhankelijk land is, wist u echter niet. Buiten internationale vrouwendag kon u geen andere feestdagen noemen die de Eritrese gemeenschap viert. Toen u gevraagd werd wanneer men de martelaars herdenkt, gaf u aan het niet te weten. Evenmin had u er een idee van wanneer de Eritrese gemeenschap de start van de onafhankelijkheidsstrijd herdenkt. Toen er gevraagd werd of men iets 'viert' in de maand meskerem, gaf u aan het niet te weten (gehoor CGVS, p.15). Het dient vastgesteld dat Onafhankelijkheidsdag, martelaarsdag en 'de start van de onafhankelijkheidsstrijd' (gevierd op de eerste dag van de negende maand) belangrijke feestdagen zijn voor Eritreeërs, die -volgens informatie waarover het CGVS beschikt- ook door de Eritreeërs in de diaspora worden gevierd, onder andere Soedan, waar u van 1984 - 1985 tot uw vertrek in mei – juni 2016 samenwoonde met uw Eritrese echtgenoot én hij omging met de Eritrese gemeenschap (gehoor CGVS, p.14). Dat u van bovenstaande zaken totaal niet van op de hoogte bent, doet verder ernstig afbreuk aan de reeds fundamenteel aangetaste geloofwaardigheid van de door u geopperde Eritrese nationaliteit en herkomst. Toen u gevraagd werd of u reeds van 'Forto' in Asmara hoorde, gaf u aan van niet. Toen u erop gewezen werd dat 'Enda zena' (letterlijk plaats van het nieuws) hetzelfde is, gaf u opnieuw aan er niet van gehoord te hebben. Toen de dossierbehandelaar u erop wees dat het een poging tot staatsgreep betrof, gaf u opnieuw aan er niets van te weten (gehoor CGVS, p.19-21). Uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie bij het administratieve dossier werd gevoegd, blijkt dat op 21 januari 2013 een poging tot staatsgreep plaatsvond in Asmara, ook wel het Forto incident genoemd. Het is opmerkelijk dat u zo weinig weet over deze recente poging tot staatsgreep tegen de president van het land waarvan u de nationaliteit beweert te hebben.

U gaf aan dat u 'niet zoveel' naar de Eritrese media (TV en radio) keek / luisterde. Toen u gevraagd werd wanneer u naar de Eritrese TV keek / naar de Eritrese radio luisterde, gaf u aan dat u dit vooral deed toen u werkte en u keek wanneer u vrij had. Toen u gevraagd werd naar programma's op de Eritrese TV, gaf u aan dat u 'soms liedjes' keek. Gevraagd naar namen van muziekprogramma's op de Eritrese TV, gaf u aan het niet te weten. Verder kon u geen enkele naam van een Eritrese muzikant noemen. Ook de naam van de Eritrese TV (EriTV) wist u niet zeker, maar u dacht Erena. Toen u gevraagd werd waarom u niet meer aandacht besteedde aan het enige TV kanaal uit uw land en u erop gewezen werd dat uitzendingen in Tigrinya, maar ook Arabisch zijn, herhaalde u dat u vooral op het werk en ook thuis keek toen u met de kinderen bezig was en u 'niet zo' keek (gehoor CGVS, p.14).

Bovenstaande veelvuldige en frappante onwetendheden betreffende de Eritrese politiek, geschiedenis en maatschappij, ondermijnen verder de geloofwaardigheid van uw verklaringen betreffende uw nationaliteit en herkomst, op fundamentele wijze. Van iemand die tot haar 7 jaar in Eritrea gewoond zou hebben, en nadien weliswaar in het buitenland, haar hele leven bij Eritreeërs verbleef (u woonde tot de leeftijd van 10 à 13 jaar met uw moeder, u huwde met een Eritreeër in 1997 én u gaf aan dat jullie contact hadden met Eritreeërs), kan men een betere kennis ter zake verwachten.

Het is tenslotte ook erg merkwaardig dat u ook betreffende de achtergrond van uw echtgenoot (met wie u reeds van 1997 gehuwd bent en met wie u steeds samenwoonde) erg onwetend bent. Toen u gevraagd werd waar en wanneer uw echtgenoot geboren is, gaf u aan het niet te weten (gehoor CGVS, p.7).

Later gaf u aan dat uw man geboren is te Tessenei (hetzelfde dorp waar u geboren en getogen zou zijn) (gehoor CGVS, p.31). U had er echter geen idee van waar uw man woonde voor hij Eritrea verliet en u wist ook niet of hij in Tessenei woonde of niet (gehoor CGVS, p.31). Verder had u er geen idee van waar de ouders van uw echtgenoot geboren zijn, noch wat hun nationaliteit is. Toen u erop gewezen werd dat zijn moeder een andere taal sprak buiten Tigrinya (en zelfs een andere etnie had), gaf u aan het niet te weten en u niet veel van zijn familie weet en omgekeerd (gehoor CGVS, p.7-8).

Toen u gevraagd werd of u reeds van Jiberti hoorde, gaf u aan van wel en zei u dat het een religie is. Toen u gevraagd werd welke religie en u aangemoedigd werd om er meer over te vertellen, gaf u aan het niet te weten en geen details te kennen. Toen u gevraagd werd of u Jiberti bent, gaf u aan moslim te zijn. Toen de vraag herhaald werd, gaf u aan het niet te weten en u niet weet wat Jiberti is (gehoor CGVS, p.23). Uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie bij het administratieve dossier werd gevoegd, blijkt dat Jiberti moslims zijn die Tigrinya spreken (zoals u). Nog opvallender is dat ook uw echtgenoot zichzelf identificeert als Jiberti (gehoor H.B.M.S. (CGVS N° X), p.4).

U heeft er verder geen idee van wanneer uw echtgenoot Eritrea verliet. Evenmin heeft u er een idee van waarom hij Eritrea verliet (gehoor CGVS, p.31). Bovenstaande onwetendheden betreffende de achtergrond van uw eigen echtgenoot zijn opvallend. Van iemand die 20 jaar gehuwd is en samenwoonde met iemand die in dezelfde situatie zou zitten (die de Eritrese nationaliteit zou hebben en Eritrea ontvlucht zou zijn om illegaal in Soedan te gaan wonen) kan verwacht worden dat zulke basiszaken betreffende de achtergrond van haar echtgenoot ter sprake kwamen.

Gegeven het geheel aan bovenstaande vaststellingen, kan geenszins geloof gehecht worden aan de door u geopperde Eritrese nationaliteit. Er dient dan ook geconcludeerd dat u aan het CGVS geenszins aannemelijk heeft weten te maken dat er in uwen hoofde een 'gegronde vrees voor vervolging' zoals bepaald in de Conventie van Genève, of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, in aanmerking kan worden genomen.

De vaststelling dat u noties heeft van de Tigrinya taal vormt anderzijds geen sluitende indicatie voor uw Eritrese nationaliteit, vermits de Tigrinya taal ook in Ethiopië wordt gesproken (gehoor CGVS, p.3 en zie informatie toegevoegd aan het dossier).

U bracht geen begin van bewijs bij inzake uw identiteit en reisweg, hetgeen een bijkomende negatieve indicatie is voor uw geloofwaardigheid.

Gegeven het geheel aan bovenstaande vaststellingen, heeft u niet aannemelijk kunnen maken dat er in uwen hoofde een 'gegronde vrees voor vervolging' zoals bepaald in de Conventie van Genève, of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, in aanmerking kan worden genomen.

Tot slot dient opgemerkt te worden dat met betrekking tot de asielaanvraag van uw echtgenoot H.B.M.S. (dossiernummer CGVS X), eveneens een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus is genomen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik wijs de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging op het feit dat u niet mag teruggeleid worden naar Eritrea aangezien geen geloof gehecht werd aan uw Eritrese nationaliteit en herkomst."

2. Over het beroep

2.1. Verzoekschrift

Verzoekster voert in haar verzoekschrift van 6 februari 2018 een schending aan "van de wet, in het bijzonder: schending van de artikelen van 62 van voormelde Wet van 15 december 1980 en 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen; schending van de artikel 48/3 en 48/5, § 4, al. 2 van voormelde Wet van 15 december 1980 in samenhang gelezen met artikel 1, A, al. 2 van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en in werking getreden op 22 april 1954 (United Nations Treaty Series, deel 189, p. 150, nr. 2545 (1954)) zoals aangevuld door het Protocol betreffende de status van vluchtelingen, gesloten te New York op 31 januari 1967 en in werking getreden op 4 oktober 1967 (hierna: het "Verdrag van Genève van 28 juli 1951 zoals gewijzigd"); schending van het beginsel van behoorlijk bestuur in het bijzonder de zorgvuldigheidsplicht en artikel 62, §1 van voormelde Wet van 15 december 1980 in samenhang gelezen met artikel 41 van het voormelde Handvest van de grondrechten van de Europese Unie van 7 december 2000".

Zij meent dat de commissaris-generaal haar *“niet ernstig en redelijkerwijze [kan] verwijten onwetend te zijn over Eritrea”*, omdat zij nooit naar school ging, met haar ouders op 7-jarige leeftijd naar Soedan reisde, daar op 10- of 12-jarige leeftijd enig weeskind werd en op 15-jarige leeftijd begon te werken, *“waardoor zij enkel dat weet wat zij vanuit haar directe leefomgeving kent en ervaart”*.

Zij benadrukt dat zij niet kan lezen of schrijven *“waardoor al haar kennis van zien en van horen zeggen is”* en dat zij *“zelfs haar juiste leeftijd niet [kent]”*.

Dat zij *“gemengd Amhaars en Tigrinya”* spreekt, ondersteunt volgens haar *“dat zij uit twee Eritrese ouders werd geboren”,* gezien *“Tigrinya wordt in Zuid en Centraal Eritrea en Noord Ethiopië gesproken”,* waarvoor zij verwijst naar het bij het verzoekschrift gevoegde stuk *“Tigrinya taalgebied”*.

Volgens haar blijkt *“de onschuldige onwetendheid en de wil om mee te werken uit de details van de verklaringen van verzoekende partij”*.

Zij stelt *“ook een aannemelijke verklaring [te hebben] voor het ontbreken van bepaalde documenten [...] waarvan verwacht wordt dat zij deze zou kunnen bezitten”,* gezien zij aangaf dat zij alles verloren *“in de Sahara”*.

Verzoekster *“stelt vast dat vele Eritreërs het land verlaten maar dat niemand terugkeert waaruit zij concludeert dat het in Eritrea niet goed kan zijn en zij met haar minderjarige kinderen niet wenst terug te gaan”*.

Zij klaagt aan dat de commissaris-generaal niet heeft onderzocht *“of Soedan waar zij gewoonlijk verbleef een veilig derde land is en of zij opnieuw tot dit grondgebied van dat land wordt toegelaten in de zin van 48/5, § 4, al. 2 van voormelde Wet van 15 december 1980 indien zij de internationale bescherming weigert”* noch *“of verzoekende partij naar Soedan waar zij gewoonlijk verbleef kan terugkeren en tot het grondgebied van dat land opnieuw wordt toegelaten”*. Zij legt uit dat zij in Soedan als Eritrese werd geregistreerd en dat dit ertoe leidt *“dat verzoekende partij behorend tot een gemarginaliseerde gemeenschap blootstaat aan round ups (kasha) onder voorwendsel van zoeken naar alcohol (terwijl deze handelswijze ongestraft blijft omdat zij teruggaat op publieke orde op grond van de Sharia en fysieke bestraffingen zoals in 1983 werd geïntroduceerd”* en dat *“deze toepassing van publieke orde in de armere delen van Khartoum - waar verzoekende partij deel van uitmaakte - tot vrees [heeft] geleid waarvan verzoekende partij getuigt en haar deed besluiten om verder te vluchten”*. Zij verwijst dienaangaande naar de bij het verzoekschrift gevoegde stukken *“Austrian Centre for Country of Origin and Asylum Research and Documentation (ACCORD), Darfur - COI Compilation, september 2017”* en *“REDRESS, Criminalisation of Women in Sudan: a need for fundamental reform, 4 december 2017”*.

Verzoekster vraagt de bestreden beslissing *“te hervormen of te vernietigen”*.

2.2. Stukken

Bij haar verzoekschrift voegt verzoekster *“Tigrinya taalgebied”, “Austrian Centre for Country of Origin and Asylum Research and Documentation (ACCORD), Darfur - COI Compilation, september 2017”* en *“REDRESS, Criminalisation of Women in Sudan: a need for fundamental reform, 4 december 2017”*.

2.3. Over de gegrondheid van het beroep

2.3.1. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133*). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.3.2. Uit de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet en artikel 4, § 1 van de Richtlijn 2011/95/EU volgt dat het in de eerste plaats aan de asielzoeker toekomt om de nodige relevante elementen te verschaffen om over te kunnen gaan tot een onderzoek van zijn verzoek om internationale bescherming.

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele basis en hierbij moet onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast.

Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.4. Aangaande de vluchtelingenstatus

2.4.1. Uit de artikelen 48/3, § 1 en 48/4, § 1 van de Vreemdelingenwet volgt dat de nood aan bescherming, geboden door de voornoemde artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, moet getoetst worden ten aanzien van het land of de landen van de nationaliteit van de verzoekster of, voor staatlozen, van de vroegere gewone verblijfplaats. Deze vereiste vloeit voort uit de noodzaak om te beoordelen indien de verzoekster de bescherming van dit land niet kan inroepen of indien zij geldige redenen aanvoert om te weigeren er zich op te beroepen.

2.4.2. In het verzoekschrift wordt aangehaald dat de commissaris-generaal niet heeft onderzocht *“of Soedan waar zij gewoonlijk verbleef een veilig derde land is en of zij opnieuw tot dit grondgebied van dat land wordt toegelaten in de zin van 48/5, § 4, al. 2 van voormelde Wet van 15 december 1980 indien zij de internationale bescherming weigert”* noch *“of verzoekende partij naar Soedan waar zij gewoonlijk verbleef kan terugkeren en tot het grondgebied van dat land opnieuw wordt toegelaten”*. Verzoekster verwijst dienaangaande naar de bij het verzoekschrift gevoegde stukken *“Austrian Centre for Country of Origin and Asylum Research and Documentation (ACCORD), Darfur - COI Compilation, september 2017”* en *“REDRESS, Criminalisation of Women in Sudan: a need for fundamental reform, 4 december 2017”*. De Raad benadrukt dat het niet aan de commissaris-generaal toekomt aan verzoekster een nationaliteit toe te schrijven die hij zelf niet beweert te bezitten. Ook de Raad heeft geen rechtsmacht heeft om zelf de nationaliteit(en) van de asielzoeker te bepalen, noch om te beslissen of hij staatloze is. Het behoort wel tot de bevoegdheid van de Raad om, op basis van de door de asielzoeker verstrekte verklaringen en documenten, uit te maken of de voorgehouden nationaliteit al dan niet geloofwaardig en aannemelijk is. Immers het verzoek om internationale bescherming van verzoekende partij dient te worden afgewogen tegen het land van nationaliteit of, indien staatloos, van herkomst. Hierbij berust de bewijslast bij de verzoekende partij en is het haar verantwoordelijkheid om haar beweerde identiteit, nationaliteit en regio van herkomst aan te tonen en dit door middel van authentieke identiteitsdocumenten ondersteund door geloofwaardige verklaringen of, wanneer ernstige juridische en/of materiële moeilijkheden worden aangetoond om een sluitend bewijs voor te leggen, op basis van coherente verklaringen desgevallend ondersteund door concrete en objectieve informatie.

2.4.3. *In casu* stelt verzoekster doorheen haar asielprocedure (enkel) over de Eritrese nationaliteit te beschikken (gehoor, p. 8, 18). Het komt aan de asielinstanties dan ook enkel toe de geloofwaardigheid van deze door haar aangebrachte en beweerde (Eritrese) nationaliteit te toetsen.

2.4.4. Voor zover een kandidaat-vluchteling bij de behandeling van haar verzoek om internationale bescherming bij de asieladministraties geen originele identiteitsdocumenten neerlegt, moet haar voorgehouden identiteit op overtuigende wijze blijken uit haar verklaringen. Hierbij blijkt uit vaste rechtspraak dat de asielzoeker in staat moet zijn te antwoorden op eenvoudige vragen over de streek van afkomst (RvS 6 januari 2003, nr. 114.251; RvS 12 februari 2003, nr. 115.776). De commissaris-generaal beschikt in deze over een discretionaire bevoegdheid om te oordelen of de geleverde kennis van verzoekster voldoende is om aan de beweerde herkomst en nationaliteit het voordeel van de twijfel toe te kennen. Er wordt niet verwacht dat verzoekster alle antwoorden kan geven op elke vraag van de dossierbehandelaar maar het geheel van de verklaringen moet wel een bekendheid aantonen met haar Eritrese afkomst en met haar jarenlange verblijf als Eritrese in Soedan.

2.4.5. Verzoekster verklaart ongeveer 40 jaar geleden geboren te zijn in Tessenei, Eritrea, maar vanaf haar 7 jaar in Soedan te hebben gewoond. Zij legt geen enkel stuk voor ter staving van haar identiteit of Eritrese nationaliteit. Verzoekster maakt middels haar verklaringen noch haar Eritrese herkomst noch haar vertrek naar en verblijf in Soedan aannemelijk.

2.4.6. Vooreerst kon verzoekster niet uitleggen hoe zij (of haar ouders) de Eritrese nationaliteit zou(den) hebben bekomen. Zij beweerde deze sinds haar geboorte, zo'n 40 jaar geleden, te hebben, terwijl uit de informatie in het administratief dossier blijkt dat Eritrea toen nog niet onafhankelijk was, waardoor zij onmogelijk van bij haar geboorte reeds over de Eritrese nationaliteit kon beschikken. Verzoekster licht niet toe waarom ze niet de Ethiopische nationaliteit zou bezitten nu ze geboren is in Ethiopië uit Ethiopische ouders.

Evenmin maakt zij melding van enige stappen die zij later ondernomen zou hebben om deze nationaliteit alsnog te bekomen. Uit voornoemde informatie blijkt dat in april 1993 een referendum werd georganiseerd en dat na deelname aan dit referendum Eritrese identiteitskaarten werden uitgereikt, waarbij participatie in dit referendum een cruciale rol speelde voor de nationaliteitsbepaling. Verzoekster had zelfs geen weet van wanneer Eritrea onafhankelijk werd (gehoor, p. 15) en had nog nooit gehoord over het referendum (gehoor, p. 19), hoewel verzoekster toen reeds ongeveer 16 jaar oud was en uit de informatie blijkt dat alle Eritreeërs binnen en buiten Eritrea werden opgeroepen om te participeren in het referendum. Verzoekster toont dan ook niet aan dat zij in Soedan banden onderhield met de Eritrese gemeenschap.

2.4.7. Tevens bleek verzoekster onaannemelijk onwetend over haar geboortestad, Tessenei, alwaar zij tot haar 7 jaar zou hebben verbleven en waarvan ook haar echtgenoot afkomstig is. Zo verklaarde zij niets te weten over de stad (gehoor, p. 25), kende zij geen dorpen in de omgeving ervan (gehoor, p. 25), kon zij niets vertellen over de indeling in wijken (gehoor, p. 11), over hoe het landschap eruit zag (gehoor, p. 25), over hoe de scholen noemden (gehoor, p. 25), over hoever Tessenei zich van de grens met Soedan bevindt (gehoor, p. 24) of waar in Tessenei zij speelde (gehoor, p. 26), kon zij niet aangeven welke tribes er voornamelijk in Tessenei woonden (gehoor, p. 4) en (her)kende zij de termen Mariya en Bejuk niet (gehoor, p. 23), hoewel deze etnieën in Tessenei leven. Evenmin kon zij een rivier noemen die er stroomt (gehoor, p. 25) en wist zij niets over de Gash-rivier (gehoor, p. 24), terwijl uit de informatie blijkt dat Tessenei gebouwd is aan deze rivier en van daaruit irrigatiekanalen vertrekken. Tevens (her)kende zij de termen Blata en Ali Ghider niet (gehoor, p. 24-25), hoewel er volgens voornoemde informatie in de buurt van Ali Ghider en omgeving (waaronder Tessenei) verschillende belangrijke Blata's (plantages met een specifiek systeem om land te bewerken) liggen.

2.4.8. Ook over Eritrea in het algemeen had verzoekster uiterst beperkte kennis. Zo herhaalt de Raad dat verzoekster niet wist wanneer Eritrea onafhankelijk werd (gehoor, p. 15) en dat zij nog nooit gehoord had over het referendum (gehoor, p. 19), terwijl zij toen als 16-jarige Eritrese in Soedan leefde. Zij kon niet aangeven wie in Eritrea aan de macht was toen zij er vertrok (gehoor, p. 12), noch de naam van het huidige regime (gehoor, p. 12), noch wanneer men de martelaars herdenkt of wanneer men de start van de onafhankelijkheidsstrijd viert (gehoor, p. 15), hoewel zij beweerde ze Eritrese feestdagen thuis in Soedan te vieren (gehoor, p. 14), noch wat de poging tot staatsgreep "*Forto*" in Asmara of "*Enda zena*" inhield (gehoor, p. 19-21), noch wanneer het grensconflict met Ethiopië plaats had (gehoor, p. 16), noch of Eritrea een conflict had met Soedan (gehoor, p. 16), noch wat "*Jiberti*" is, hoewel dit moslims zijn die Tigrinya spreken en haar echtgenoot zich zelfs als Jiberti identificeert (gehoor echtgenoot, p. 4). Verzoeksters verregaande onwetendheid maakt haar beweerde Eritrese herkomst ongeloofwaardig.

2.4.9. Uit verzoeksters verklaringen blijkt verder dat zij de situatie in haar geboortestad, Tessenei, en haar land van herkomst, Eritrea, geenszins opvolgde sinds haar verblijf in Soedan. Uit de informatie in het administratief dossier blijkt dat Tessenei zwaar getroffen werd door het grensconflict met Ethiopië in 1998-2000, dat 90 000 Eritreeërs naar Soedan vluchtten en dat hervestiging vanuit de kampen Galsa en Lafa begon in juli 2000. Verzoekster gaf echter aan geen weet te hebben van vluchtelingenkampen voor Eritreeërs in Soedan (gehoor, p. 19), zij wist niet of er ooit mensen van Soedan naar Eritrea gedepoteerd werden (gehoor, p. 19) en zij (her)kende de term Lafa niet (gehoor, p. 24). Verzoekster toont dan ook geen minimale kennis, noch interesse voor haar beweerdelijke geboorteregio, aan.

2.4.10. Overigens kon verzoekster geenszins *in concreto* aangeven wat haar persoonlijke vrees ten aanzien van haar beweerd land van herkomst is (gehoor, p. 34). De vage bewering tijdens haar gehoor dat vele Eritreeërs het land ontvluchten (gehoor, p. 34) en de loutere stelling in het verzoekschrift "*dat vele Eritreeërs het land verlaten maar dat niemand terugkeert waaruit zij concludeert dat het in Eritrea niet goed kan zijn en zij met haar minderjarige kinderen niet wenst terug te gaan*" volstaan geenszins om aan te tonen dat verzoekster in Eritrea werkelijk zou worden bedreigd of vervolgd. Deze vrees voor vervolging dient *in concreto* te worden aangetoond en zij blijft hier kennelijk in gebreke.

2.4.11. Verzoeksters gebrekkige kennis over Tessenei en Eritrea is des te frappanter gezien uit haar verklaringen blijkt dat zij in Soedan omging met andere Eritreeërs (gehoor, p. 12-13), dat zij thuis Eritrese feestdagen vierde en haar echtgenoot buitenshuis met andere Eritreeërs (gehoor, p. 14), dat zij naar Eritrese tv/radio keek/luisterde tijdens haar werk en wanneer zij vrije tijd had (gehoor, p. 14) en dat zij zelfs huwde met een Eritrese man die ook uit Tessenei afkomstig was (gehoor, p. 7). Bovendien begaf zij zich in Soedan dagelijks in het maatschappelijk leven, daar zij aangaf steeds te hebben gewerkt, eerst bij andere mensen thuis en later waar zij "*Injera*" verkocht (gehoor, p. 17). Verzoekster blijft bij loutere beweringen en kan geenszins overtuigen.

2.4.12. Waar verzoeksters onwetendheden in het verzoekschrift worden toegeschreven aan het feit dat zij nooit naar school ging, met haar ouders op 7-jarige leeftijd naar Soedan reisde, daar op 10- of 12-jarige leeftijd enig weeskind werd, op 15-jarige leeftijd begon te werken, "*waardoor zij enkel dat weet wat zij vanuit haar directe leefomgeving kent en ervaart*", niet kan lezen of schrijven "*waardoor al haar kennis van zien en van horen zeggen is*" en "*zelfs haar juiste leeftijd niet [kent]*", benadrukt de Raad dat voornoemde flagrante onwetendheden en fouten verzoeksters herkomst uit Eritrea en haar beweerd leven als Eritrese in Soedan wel degelijk volledig loochenen. Het is niet ernstig dat zij nagenoeg onbekend is met elementaire aspecten van haar eigen onmiddellijk waarneembare, actuele, elementaire en visuele leefwereld. Ook van een ongeschoolde persoon kan immers worden verwacht dat zij doorleefde ervaringen kan geven en kan antwoorden op vragen inzake eenvoudige, direct waarneembare en elementaire zaken in verband met haar eigen leven. De Raad benadrukt dat een gebrek aan scholing niet inhoudt dat verzoeksters inherente verstandelijke vermogens zouden zijn aangetast (minstens wordt dit niet aangetoond) of verzoekster zouden verhinderen haar directe omgeving en leefwereld te omschrijven, temeer daar verzoekster geenszins een geïsoleerd leven leidde en als dusdanig noodzakelijkerwijze bepaalde basisinformatie - zoals de onafhankelijkheid en het referendum van Eritrea, het grensconflict tussen het land waar zij verbleef en haar land van herkomst, de Eritrese feestdagen en de vluchtelingenstroom van Eritrea naar Soedan - zou hebben opgevangen.

2.4.13. Er kan dan ook geen geloof worden gehecht aan verzoeksters beweerde jarenlange verblijf als Eritrese in Soedan. Temeer gezien zij niet eens kon aangeven waarom zij destijds met haar ouders Soedan verliet (gehoor, p. 8-10). Zij kon evenmin een aannemelijke verklaring bieden voor haar nalaten om een document uitgegeven door de Eritrese overheid te bekomen, om zich in Soedan te laten registreren als Eritrese vluchteling of om de Soedanese nationaliteit te bekomen (gehoor, p. 17-18, 26).

2.4.14. Dat zij "*gemengd Amhaars en Tigrinya*" spreekt, wat volgens het verzoekschrift ondersteunt "*dat zij uit twee Eritrese ouders werd geboren*", gezien "*Tigrinya wordt in Zuid en Centraal Eritrea en Noord Ethiopië gesproken*", waarvoor zij verwijst naar het bij het verzoekschrift gevoegde stuk "*Tigrinya taalgebied*", kan de geloofwaardigheid van haar Eritrese nationaliteit niet herstellen. De loutere kennis van de Tigrinya-taal is immers onvoldoende om aannemelijk te maken dat verzoekster van Eritrese nationaliteit en afkomst zou zijn. De taal is immers slechts een aspect dat een herkomst kan aantonen, temeer gelet op de Eritrese diaspora. Daarenboven houdt het spreken van de Tigrinya-taal niet noodzakelijk in dat men de Eritrese nationaliteit heeft, nu deze ook in Ethiopië gangbaar is en talen ook elders aangeleerd kunnen worden, zoals ook blijkt uit verzoeksters eigen verklaringen, daar zij aangaf het Tigrinya in Soedan te hebben geleerd van haar Ethiopische burens (gehoor, p. 3).

2.4.15. In acht genomen wat voorafgaat, kan geen geloof worden gehecht aan de door verzoekster voorgehouden herkomst en kan in hoofde van verzoekster geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953, in aanmerking worden genomen.

2.5. Aangaande de subsidiaire beschermingsstatus

2.5.1. Wat betreft de subsidiaire bescherming kan de Raad slechts vaststellen dat verzoekster niet aantoot noch aannemelijk maakt dat zij afkomstig is uit Eritrea. Verzoekster toont immers niet aan waar zij verbleef vooraleer in België een verzoek om internationale bescherming in te dienen.

2.5.2. Gelet op het feit dat verzoekster de door haar beweerde herkomst uit Eritrea niet aantoot, maakt zij evenmin aannemelijk dat de afweging van het reële risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet dient te gebeuren ten opzichte van de situatie in Eritrea.

2.5.3. Immers voor de aanvrager van de subsidiaire beschermingsstatus, met betrekking tot de vraag of zij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, kan een loutere verwijzing naar een voorgehouden, maar niet aangetoonde, nationaliteit niet volstaan. Het is in de eerste plaats aan verzoekster om tijdens de procedure haar ware identiteit, nationaliteit en land van herkomst aannemelijk te maken. De Raad kan slechts vaststellen dat verzoekster hierin manifest faalt. Het komt de Raad immers niet toe om over de verblijfplaats van verzoekster voor haar komst naar België te speculeren, noch of zij afkomstig is uit een regio waar geen risico aanwezig is in de zin van artikel 48/5 § 3 van de Vreemdelingenwet, te meer gezien verzoekster op dit punt uitdrukkelijk en herhaaldelijk werd aangesproken tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal en dus veelvuldig de kans heeft gekregen zich toe te lichten.

De Raad kan hieruit enkel afleiden dat verzoekster zelf meent dat er in haar werkelijke land van herkomst geen zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat zij bij een terugkeer naar dit land een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.6. Waar verzoekster een schending van "*artikel 41 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie van 7 december 2000*" aanvoert, wordt opgemerkt dat vaste rechtspraak van de Raad van State stelt dat de uiteenzetting van een middel vereist dat zowel de rechtsregel of het rechtsbeginsel wordt aangeduid die zou geschonden zijn als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden beslissing werd geschonden (RvS 5 juni 2001, nr. 96.142). *In casu* heeft verzoekster nagelaten om in haar verzoekschrift uiteen te zetten op welke wijze de bestreden beslissing dit artikel geschonden zou hebben.

2.7. Er wordt geen gegrond middel aangevoerd.

2.7.1. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoekster geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aantoot.

2.7.2. Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig mei tweeduizend achttien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

K. DECLERCK